

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtr. 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft. Félévre 2 ft. Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket: a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetés- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	--	--

A főváros és a vidék.

Ugyancsak kivirult a határ mindenfelé; a fagyos szentek dermesztő lehelétől megmenekült az őszi vetés, a gyümölcsfák virága is terméstől terhesen várja a szedőket, aratókat az Isten áldása aratására széles e hazában. A tavasziak alá porhanyó földet munkáltatott a szorgalmas kéz reménytelenül nézünk elébe az érlelő nyárnak és ha a jó sors megkíméli szegénységünket a pusztító zivataroktól, ártalmas férgek: csőtül fog hullani az áldás jutalma verejtékes munkánknak.

Az az ijesztő rémlátás, mely elvette a munkás kéz erejét, kedvét a dologtól, mely kezébe adta a könnyen élhetés hamis szentképét, az már elmúlt. A népbolondító ál-apostolok öblös torkán kihangzott tévtanok ellenében a népünk józan esze, emberséges gondolkozása győzött fényesen és ma már mindenféle a mi szép országunkban: itt az áldott Alföldön épügy, mint fönna hegyek között egyformán serényen durvakezü munkás az aratásra készül. Egyik, hogy learassa a maga keze vetette életet, másik, hogy megkeresse a télire valót. A kaszapengés, a mint kiveri élet a mezők szorgalmasan dolgozó munkása, vig dal közt hangzik fel a tiszta-szűz

levegőbe és a mig élesre fenődik a fényes acél: csöndesen számlálja a munkás magában, hogy hány szem telik, ha rendre hull a kasza éle alatt a hajlott kalászu élet.

Tele vagyunk reménységgel a közel jövő iránt; megújul ez a remény a mi szívünkben minden esztendőben, a mikor kiüti fejét a leendő »áldás«, házunk tája is mindig tiszta, mert gondos gazdasszony munkás keze tartja szinaranyál tisztában.

És mégis, mégis, érett észszel, nyugodt mérséklettel ha gondolkozunk azon, hogy miért is van hát, hogy az évente megújuló remények porba dülnek, semmivé lesznek; ha azon tündökönk, hogy miért nincs áldás az áldáson: megdöbbenünk a fölött, a mit agyunk diktál.

A vidék el van temetve. Egyenesen eltemetve. Harangszó nélkül, vigasztaló gyászének, kíséret részvéte nélkül. Mert a vidék naiv együgyűsége és sok helyütt nem-bánomsága a szegényes szemfödél, melyre ráhull az önzés röge és az örökösök kaján nevetéssel kísérik az évente megújuló temetést: reményeink, boldogulásunk temetését.

Hijába van a szénaja rendén a vidéknek, hijába küzd, fázik, a me-

zei munkástól a vidékre szorult honorácior-seregig mindenki: a vidék boldogulását, reményeinek vágyva lesett teljesülését az ország metropolisában irányítják. Piaczaink árait fentről diktálják és ha akad is házunk tájékán valamelyes fölösleges: megenné a tél, inkább hát piacra dobjuk, hogy ölébe hulljon a kufároknak, a kik közelünkben elszállítják a metropolisba, meghagyván a vidéknek a selejtjét, maradékát a kivetőjét.

Épp azért őszinte örömmel, igaz lelkesedéssel üdvözöljük földművelésügyünk buzgó vezetőjét Darányi Ignác minisztert, a ki a mellett, hogy a piacokat a vidéken decentralizálni igyekszik és vasakarátával, népünk iránt érzett őszinte szeretetével igyekezetének érvényt is szerez bizonyára: — a börtorku, telhetetlen Molochnak, a börze tulkapásainak is utját szegi miniszter-társaival együtt azzal, hogy adóval róják meg azokat, a kik könyvekben, papíron adják-veszik az életet, nem tekintve a kisgazdák baját.

Adja az ég, hogy ebből az áldást ígérő magból csakugyan kikeljen a magyar nép, a vidék reményeinek rég várt teljesülése.

TARTALOM

Mese.

Tavaszi enyhe szellő első sohaja, ragyogó napnak tiszta, fényes sugara, kicsiny ibolya szüzi kék virága, ártatlan, kedves szende illata, ifjú madárka első csiripelése, kicsiny pacsirta csengő szép dala, a természetnek újjábredése, olyan, mint az ember gyermekora.

Midőn a számitás nem vezérli, kedélye tiszta még s igaz, szívének szende, ártatlan varázsa szemére ül ki s hiven tükrözi vissza azt.

Midőn a vágyat nem ismeri és a mit lát, mindent jónak tart: az életet csak sejtí és nem tudja, hogy mit jelent az ádáz harc.

Midőn még nincsen multja és a jövőbe öntudatlan mosolyogva néz, midőn csak a játék tölti be keblét s nem tudja, hogy dologra termett az a játszó kéz.

Midőn csak jóleső, boldog nézeteket és ő is tisztán, igazán ártatlanul, szüziiesen nevet és nem tudja, hogy a szívben lakozik e szereteten kívül a gyilkos és üdvözítő szerelem. Oh, hogy a kornak is van határa és nem lehet ez sem örök, hogy nem marad belőle más, mint az emlékezés, a mi hozzája köt . . .

Kicsiny a kert, a melyben játszva töltém a kedves, boldog gyermekkorot, de akkor olyan nagykn láttam, hisz' egész világom benne volt.

Volt ottan sok, sok játszótársam, kezdve a pázsitos gyepen, a kis virágok, szép rózsatők, a felfutók, a bokrok, fák és az eresz alatt a fecske fészek, a pillangóknak tarka sokasága, a mézet gyűjtő dongó méh és ezen kis leányka, kivel a virágot szedém, a ki yelem kergette a pillangót és elfáradva együtt néztük a fecskefészket és hallgattuk a csiripelő kicsinyeket, a ki mesélt nekem tündérországáról, tündérlányokról, míg azt hívé, hogy ő is tündér és hozzá a tündérországból jött.

Gyakran ültünk ott együtt a rózsabokornál és néztük, hogy onnan a tündérr király kiszáll és elvisz minket túl völgyön, hegyeken és letesz a tündérország virágos kertiben. És mert ő nem jött értünk, eljártunk mi magunk. Ő volt a királyné, én a tündérr király, a kis kert volt a nagy tündérország és éltünk ottan szépen és éltünk boldogan és azt nem tudtuk akkor, hogy igazán úgy van.

De az idő haladt ám és mult a gyermekkor. A tündér kisleányból lett tündérhajadon, kit felve őrzött aztán a sár-

kány képében egy rideg arcú nevelőnő hiven.

Csak ritkán láttuk egymást, — ritkán találkozánk, pedig úgy vágyódtunk, hogy együtt szaladgálánánk. A kis kertben gyakran zokogva jártam én, elpanaszoltam ottan a többi társaknak, a kis virágok, fák és apró bokroknak, hogy elrabolták tőlem kedves kis játszótársamat, a kivel ő is oly gyakran, olyan jól mulattak. A fecskeszkek búsan, üresen néztek rám, lakói elrepültek, mert ősz volt akkor már.

Tavaszzal nem mentem a kertbe, kiálltam a ház elé és vártam, míg őt meg nem tekinthetem, aztán elmentem arra a merre ő sétált, úgy fájt az akkor nekem, hogy tőlem eltűnt. Azt mondták, hogy nem illik olyan nagy leánynak vásott fiuval együtt betyárkodni, mit szól majd a világ, meg fogják róni. Sirva mondtam azt el és megcsókolt engemet és amidőn távozott, azt mondá: engem soha el nem felejt. Én mindig játszótársam maradok ő neki és ha majd bevégezte a német grammatikát, a francia nyelvtant és sok, sok mást, akkor majd eljön megint és mesél énnekem a tündér királyfiról, ki álmában oly gyakran megjelen, kitől most m. ndig azt kéri, hogy jöjjön minél előbb el az idő, a midőn együtt leszünk újra és soha senki nem választ egymástól el.

Cseréljünk!

A f. hó 24-én tartott községi közgyűlésnek, egyáltalában nem lett volna semmi érdekes sorozata, ha a t. főjegyző ur két fontos iskolai ügyet nem vététt volna fel a tárgysorozat közé.

Sajnos dolog, hogyha nálunk a kultúra előbb vitelét akarja keresztül vezetni a t. előjárás, hát mindig akad valaki, aki a kulturának esküdt ellenségei közé áll és harcol a demagógia fegyverével a kulturális törekvések ellen. De még sajnósbab az, ha tudjuk, hogy a kultur-ellenes tábor élén intelligens emberek állanak, kik a helyet, hogy ilyen esetben támogatására szívesen az előjárásnak, holmi népszerűség hajhászata miatt, saját egyéni meggyőződésüket félre dobva, megakadályozni igyekeznek a legszentebb és a legnemesebb törekvéseket.

Hát mi türes-tagadás benne, be kell vallanunk, hogy a demagógia terét illetőleg első helyen állunk széles e hazában. Nincs kerület, nincs város Kárpátoctól a Adriáig, mely különb demagógokat szült volna ez árnyék világra, mint szeretet szülő városunk.

Istenben boldogult néhai való Csátár Zsigmond trónralépte óta, kifogyhatatlanok vagyunk a nép bolondítás nemes mesterességében. Alig hogy az egyik elhal, vagy valami uton-módon kituszkoljuk a város területéről, vagy helyesebben megtisztítjuk a határt, már a helyébe lép a másik.

25 év óta, egyebet sem hallunk ezektől a t. uraktól, mint csalást, lopást, sikasztást, nyuzást, hivatalos hatalommal való visszaélést és egyéb e fajta szemenedett kifejezésektől hemzsegő rágalmatokat.

Csoda-e, ha ilyen körülmények között, a községi tisztviselőnek nincs tekintélye a nép előtt. Csoda-e, ha Csongrádon, kulturális intézményeket létesíteni egyáltalán nem lehet.

Oda át a Tisza balpartján t. szentesi elvtársaink Sima Ferenc demagógiájával torkig vannak. Folyton azt hangoztatják, hogy olyan szemenedett demagóg, mint Sima Ferenc több nem létezik.

Hát ugy látszik, hogy a t. szentesi elvtársainknak az igazi demagógiáról fogalmuk sincs. Igazi, szemenedett 13 próbás olyan demagógokat, a milyenekből vagy fél tucat 25 év alatt nálunk szerepeltek és a helyzetet uralták és kiaknálták, még nem láttak.

Mi ugy tudjuk, hogy Sima Ferenc a kulturális törekvéseknek utjába sohasem állott, sőt mi több nem egy esetben a kulturális mozgalmak élén, mint előharczost

Magamhoz öleltem és megesküvém, hogy várni fogok rája, tartson az bár sokáig, míg ő majd tudni fogja mindazt, mire a sárkány tanítja.

Aztán tanultam én is, szorgalmasan dolgoztam.

Az emlékezés reája, erőt és kedvet adott. A gyermekkoromnak édes, szép világa bearanyozta ifjuságomat és a vásott fiúból ifju és férfi lett, a ki sokáig várta a tündért, a kit szeretett.

De ez sokáig tartott, míg megtanulta a grammatikát, nyelvtant és sok más.

Olyan sokáig tartott, hogy nem győztem rá várni, elmentem felkeresni, hogy a mit ígért, beváltsa. És ott találtam őt a kis kert harmatos gyepén, a mint a rózsabokor előtt ült és mesélt.

Mesélt sok szépet a tündérországáról, a tündér leányok és tündér ifjakról és várta, hogy a tündér királyfi kiszálljon a rózsabokorból, hogy megmutatja azt, kicsiny kis leányának.

Tavaszi enyhe szellő első sóhaja, ragyogó napnak tiszta fényes sugara, kicsi ibolya szűzi kék virága, ártatlan kedves szende illata, ifju madárka első csiripelése, kicsiny pacirta csengő szép dala, a természetnek ujjábredése olyan, mint az ember — gyermekkorra.

Aesopus.

láttuk küzdeni. Ellenben a mi demagógjaink kezdve Csátár fellépésétől a f. hó 24-én tartott közgyűlésen a kulturális törekvések utonállóiként szerepeltek.

Nem létesíthettünk semmit, a miért megne támadtak volna. Meghurcoltak a vasutért, az ártézi kutért, a téglajárdákért, a műtért, iskola építésért és az iskolák államosításáért, egy szóval akár a közművelődésért, akár a haladásért, akár a közegészségügyért, akár a személy és vagyonbiztonságért áltunk sikra, mindig szemben találtuk magunkat a népszerűség hajhászó demagógokkal.

Vagy nem az történt-e a f. hó 24-én, midőn a polgári leányiskola létesítéséről volt szó? Már azt csak elvárhattuk volna, hogy annak létesítése elé akadályt ne gördítsenek. Mi történt? Hát az, hogy akkor: midőn a községi képviselőtestület földműves tagjai, pártkülömbőség nélkül feláltak az előjárás határozati javaslatát megszavazni, két uri ember ülve maradt.

Ebhez mit szólnak most már t. szentesi elvtársaink? Hiszen Sima Ferenc annak idejében készséggel megszavazta a szentesi polgári leányiskolát, sőt mi több, mint szentesi iskolaszéki elnök szíven viselte a tanügyet. Azt is tudjuk, hogy nem egyszer népszerűségét tette kockára a kultúra érdekében.

Hátha Sima Ferencet a szentesi t. elvtársaink az ország legkülömb demagógjának tartják, hát ezennel fel szállítjuk szentesi elvtársainkat a cserére: vagy is összes demagógjainkat cseréljük el a mi demagógjainkkal.

Ki bánja meg a cserét?
Azt hisszük, hogy mi nem!

UJDONSÁGOK.

— **A vizsgálatok** az elemi és polgári iskolában nem sokára kezdetüket veszik. Junius hó 5-én, 6-án, 7-én és 8-án a tanyai iskolákban tartatnak vizsgálatok. Junius 3-án a belvárosi iskolában. Junius 12-én, 13-án és 14-én a központi, siputczai és kereszt-téri iskolákban hittan vizsga lesz. Junius 18-án a központi iskolában tornavizsga. 19-én és 20-án a kereszt-téri és sip-utczai iskolákban általános vizsgálat. 21-én és 22-én a központi iskolánál tartatik általános vizsga. Junius 23-án a polgári iskolában hittan és tornavizsga tartatik; 24-én pedig ugyan itt általános vizsga. 25-én hála-adó isteni tisztelt és évszáró ünnepély a polgári iskolában.

— **Községi közgyűlés** volt a f. hó 24-én d. e. 9 órakor a városháza tanácstermében. A közgyűlésre vonatkozó dolgokat már második cikkkünkben ismertettük. Egyéb vita nem fordult elő, mint a polgári leányiskola felállítását tárgyozó előjárásági határozati javaslatnál és a belvárosi iskola építésénél. A polgári leányiskola felállítására vonatkozó határozati javaslat mellett, Söhlya Gyula főjegyző érvelt fényesen és lelkesedéssel. Ellene Szarka Mihály dr. községi képviselő beszélt. A határozati javaslat mellett szólt még Rosenberg Ede is, ki egyuttal köszönetet mondott a t. előjárásnak azért, mert az ügyet, a leánynevelés ügyét oly melegen karolta fel. Hosszas vita után az előjárásági határozati javaslatát majdnem egyhangulag fogadták el; amennyiben felállással történvén a szavazás, csakis két községi képviselő maradt ülve. Hát bizony kár volt ebből az ügyből politikát csinálni. Ezzel ugyan a javaslat ellenzői a jövő hó 23-án tartandó községi képviselőválasztások szavazatot egyet sem nyernek, ha csak nem vesztenek. Pedig azt gyanítjuk, hogy arra számítottak akkor, midőn a javaslat ellen foglaltak állást.

— **Műkedvelői előadás** volt pünkösdi vasárnapján a szinkörben. Kósa Jutka című határos népszínmű adatott szép számú közönség előtt. Az előadás általában sikerültnek mondható, kivéve egy-két műkedvelőt, kik a szerepbetanulást már elégnek hitték arra, hogy színpadra lépjenek. Egyébként az önképzés ilyenét gyakorlásáért csak dicséret illetheti a mű-

kedvelőket. Hogy az olvasókör céljaira mennyi összeg folyt be, nem tudhatjuk, mivel nem tartották érdemesnek azt velünk közölni.

— **A csongrádi menyecske** című népszínmű szerzőjéül, mely színmű előadásra van jelezve, sokan Sáhgy Mihályt tartják. A tévedések kikerülése céljából kijelentjük, hogy Sáhgy Mihály nem szerzője a darabnak. Hogy kiírta, nem tudjuk.

— **Községi képviselőválasztás.** Csongrád község választott képviselői közül a 6 évi megbízatás lejártával a folyó évi junius hó 30-án kilépő 10 rendes tag és a 3 év előtt választott póttagok helyének betöltése végett szükséges választás határidejéül a folyó évi junius hó 23-ik napja tűzetik ki s felhivatik a községi választói joggal bíró tisztelt közönség, hogy választói jogának gyakorlása végett a törvényben előirt határidőben vagyis a kitűzött nap reggeli 9 órájától esti 4 óráig az alább megjelölendő helyen jelenjen meg. Választási hely az I-ső és III-ik választókerületekre nézve a község háza tanácsterme, a II. IV. V. VI. VII. VIII. IX. és X-ik választókerületekre nézve pedig a központi iskolának hasonló számmal jelölendő tantermei. Választás vezetők: az I-ső kerületben Eszes Mátyás, a II-ik kerületben Réti Ernő, a III-ik kerületben Büchler Márton, a IV-ik kerületben Szvoboda Ferenc, a V-ik kerületben Nyíry Gyula, a VI-ik kerületben Blázsik Mihály, a VII-ik kerületben dr. Nagy Sándor, a VIII-ik kerületben Blázsik Márton, a IX-ik kerületben Baghy Zsigmond, a X-ik kerületben dr. Buk Herman. Választani fog minden kerület egy rendes és egy póttagot. Az 1886. évi XXII-ik törvényczikk 38. §-a alapján kiállítandó meghatalmazások a választást megelőző nepon a hivatalos órák alatt a fősolgabirói hivatalban a fősolgabiró vagy a solgabiró, a választás napján pedig reggeli 8 óráig ugyanott a fősolgabiró által vétetnek át. Tájékozásul közöljük a kilépő, bentmaradó választott, valamint a virilis képviselők neveit is. I. Kilépő választottak: 1. Csemegi Antal, 2. Ifj. Fekete József, 3. Fodor Sándor, 4. Kókai Sándor, 5. Kuklics György, 6. Siha József, 7. Dr. Szarka Mihály, 8. Szőke Pál, 9. Zubek Rókus, 10. Pitrik József. II. Bentmaradó választottak: 1. Éder János, 2. Ifj. Lászlóffy László, 3. Kaszaniczky Dénes, 4. Gyöngyösi Szabó Pál, 5. Alamizna Kis Rókus, 6. Bacsá László, 7. Cseh László, 8. Fodor János, 9. Ifj. Gulyás Abel, 10. Zubek István. Virilis képviselők: 1. Dr. Baghy Béla, 2. Dr. Boér Antal, 3. Csongrád városi takarékpénztár, 4. Deák Imre, 5. Droppa Károly, 6. Eszes Mátyás, 7. Özv. id. Faragó Mihályné, 8. Fekete Lajos, 9. Forgó G. Pál, 10. Herke Ferenc, 11. Kalmár Lajos, 12. Gróf Károlyi Sándor, 13. Réti Ferenc, 14. Rosenberg Ede, 15. Szabó Sándor, 16. Szarka Mihály, 17. Özv. Szelhoffer Antalné, 18. Szvoboda Ferenc, 19. Tekulics János, 20. Ujhelyi Nándor.

— **Tűzeset.** F. hó 25-én Sinkó János Kaparás-utczai háza gyúlt ki és hamvadt el. A tűz terjedésének megállítására egy másik elemet küldött a gondviselés, hatalmas zápor alakjában, sajnos azonban, hogy a kigyulladt ház az eső megeredésekor már elhamvad.

— **A hajóhidat** f. hó 26-án megint össze roncította egy tutaj, úgy annyira, hogy 2 szakaszt egészen összetört s a közlekedés is lehetetlenné vált.

— **Gyilkosság.** Borzalmas gyilkosság történt f. hó 22-én a bokroson. Az eset a következő: a bokrosparti kisbirtokosok gyakran kicsapják jószágaikat a bokrosi legelőre s ezért a mezőőr és a gulyások által följelentetvén, kisebb-nagyobb összeggel bírságotlatnak. Szemet-szemért; úgy történt a dolog, hogy Kalmár János volt bokrosi mezőőr viszont följelentette Maszlag Jánost és fiát, kik a közbirtokosság gulyáit őrzik, hogy egy nem birtokos egyének a marháit befogadták a közlegetőre, ami egyértelmű volt a gulyások

elcsapatásával, ezért bosszút forraltak a gulyások Kalmár ellen s végre is hajtották e hó 22-én. Amint ugyanis Kalmár János a csikóstól hazatérőben a gulyások előtt elhaladt, ezek megtámadták e szavakkal, nesze ez a följelentésért van, agyba-főbe verték. Kalmárnak még annyi ereje volt, hogy a csikóhoz vissza vánszorgott, hol arczára esve annyit mondott: »a Maszlagok agyon ütöttek«, ezután kocsira teték, hogy a városba hozzák s útközben meghalt. A gyilkosokat elfogták s a szegedi törvényszék börtönébe kísérték.

— **Jég.** A héten sötét felhők tornyosultak az égen, a melynek egy kis magja is volt. A jég szórványosan, itt-ott elverte a szőlőt. Szerencsére, nagyobb kárt nem tett.

— **Kajtár Ilkának** 15 évig terjedő elítélését, a kir. tábla helyben hagyta.

— **A Tiszába fult.** F. hó 24-én Tóth János 7 éves kis leánya Margit, az esti órákban a belvárosi kőhányásnál vizet mer.ii ment a Tiszára s vigyázatlansága következtében megcsúszott, beleesett a Tiszába, hol nyomtalanul eltűnt, eddig a hullát még nem fogták ki.

— **Árvamenedékház a megyében.** A szegvári régi megyeház épülete végre talán mégis kikerül a használatlanság lomtarából, még pedig úgy, hogy jövőben emberbaráti célra szolgáljon. Ugy értesülünk ugyanis, hogy a Mária Valéria főhercegnő védnöksége alatt álló országos árvamenház egyesület nemeslelkű elnöke: gróf Károlyi Sándorné úrnő kérvényt. intéz a vármegyéhez az iránt, engednék át az egyesületnek, árvamenedékház létesítésére a régi szegvári megyeházat. A nemes grófné ez iránt már tárgyalásokat is folytatott Vadnay Andor dr. főispánnal és beadványa talán már a f. hó 30-iki megyegyűlés pót-tárgysorozatába is kerül. Azt hisszük, a vármegye annál örömebb fogja a kért épületet a nemes célra átengedni, mert hiszen annak fentartása úgy is csak költséget okozott, mely a jövedelmet mindég felemésztette. S ha a menedékház létesül: ezer gyermek nyer abban, valláskülönbség nélkül ápolást és gondozást.

— **Vendégszereplés.** Huszty Márton szinigazgató, hogy a közönség minden igényét kielégítse, a m. kir. operaház legjobb hangú bariton színészét Veress Sándort nyerte meg vendégszereplésre. Veress Sándor »Cs-budavárban« a kiállítás alkalmával óriási sikereket ért el, miért is dicsérnünk feleslegesnek látszik, mivel őt mint kitűnő színészt, országszerte ismerik. Szombaton Rip Wan Vinkleben, vasárnap pedig a Falurosszában lép föl.

— **Jutalomjátéka** lesz Falussy Istvánnak f. hó 30-án, kedden, a »Csikós« énekes népszínműben. Mint a társulat egyik legtehetségesebb színészét ajánljuk a műpártoló közönség szives jóindulatába. Falussy a támogatást tehetségénél fogva igazán megérdemli.

— **A vármegyei közkórház** újabb építési terveinek kidolgozása, a nálunk járt miniszteri kiküldött által a helyszínen megadott irányelvek alapján, most már munkában van s remélhető, hogy őszre az új kórház tető alá is kerül. A korábbi kifogásolt terveket, a belügyminiszter — miután ezekre most már szükség nincsen, visszaküldte a vármegyéhez.

— **Előadás a gyermekeknek.** F. hó 29-én d. u. Huszty Márton szinigazgató úr örömet akar szerezni a gyerekvilágnak is, amennyiben csekély belépti díj mellett nekik megfelelő előadást rendez.

— **Bicskára, kaszára, kapára, ásóra** elveket hirdetnek a népdemagógok legújabb városunkban. A kik ilyen szerepre vállalkoznak, azokat jó lesz azonnal megfigyeltetni s mint közveszélyes egyéneket a Lipót-mezőre szállíttatni. Elvégre a tisztességnek is van határa!

— **Vesztett eb.** Az előjáróság közhírré tette, hogy a héten városunkban egy vestett eb csatangol, jó lesz tehát a kutyákat az utcára ki nem eresztetni s emberre, állatra vigyázni.

— **A megyegyűlés tárgysorozatából** Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága,

mint erről már hirt adtunk, f. hó 30-án tartja rendes évnegyedds közgyűlést, melynek 135 ügyet felölélő tárgysorozatából, mint általánosabb érdekűeket emeljük ki a következőket: Alispáni évnegyedds jelentés. A m. kir. Miniszterelnök úrnak a kormány kineveztetését tudató 2844/899. sz. leirata. — Hegedűs Sándor kereskedelemügyi m. kir. Miniszter úrnak kineveztetését tudató leirata. — Perczel Dezső volt m. kir. Belügyminiszter úrnak állásától történt felmentését tudató leirata. — A m. kir. belügyminisztériumnak 125154/98 számú rendelete a vásár- és piacrendtartásról szóló vármegyei szabályrendelet módosítása tárgyában. — A Horgosi-Kárársz alapítványnál megüresedett ösztöndíjas hely betöltése. — A várm. közegészségügyi bizottság javaslata, a Szentés rendezett tanácsú városban felállítani szándékolt 5-ik gyógyszertár engedélyezése ügyében. — A tiszáninneni járás főszolgabirójának jelentése a Dorosma községben felállítani szándékolt II-ik gyógyszertár ügyében. 5882/899.

— **Agózgépezézők és kazánfűtők** vizsgálatára Kruspér Pál kir. főmérnök s az államépítészeti hivatal főnök elnöklete alatt Szegeden szervezett bizottság vizsgáját 1899. évi június hó 4-án d. u. 2 órakor kezdve a m. kir. államvasutak szegedi szivattyu telepén fogja megtartani, miről érdekeltek azon figyelmeztetéssel értesítettnek, hogy a vizsgálatára vonatkozó kellően bélyegzett s felszerelt kérvényeiket a fent megnevezett bizottság elnökénél (Szeged, posta-palota) kell megelőzőleg s legkésőbb a kitűzött nap d. e. 9 órájáig benyújtaniok vagy beküldeniök. Szegeden, 1899. évi május hó 14-én. Kruspér Pál kir. főmérnök mint bizottsági elnök.

Sziuház.

Szombaton, f. hó 20-án a »Gyurkovits Leányok« című életkép adatott telt ház előtt. A közönség megemeberte magát; ismét a régi lett: a szépért és jóért lelkesülő csongrádi publikum. Vagy lehet, hogy a Gyurkovics familia vonzotta őket a színházba. Hogy ezen a pompás darabon jól mulattak, elhiszem. Ez estén lépett fel először Csatai Irma (Miczi) újonnan szerződött tag. Már ez estén elmondhatta: jöttem, láttam, győztem. Többször nyílt színre tapsolták. Falussy István (Horkay Feri) ma utólréhetetlen volt. Csataival együtt osztozott a sikeren. Jó volt Varga Anna (özv. Gyurkovitsné) és Szeles (Radványi) szerepeikben. Miskolczy snájdig főhadnagy volt. Még Balog Sándorból is válik jó színész, ha otthonosabbá lesz a színpadon, ugyanezt mondhatni Soósról is. H. Fehér Erzs, Török Margit és Sipos Gizella egyaránt jeleskedtek. Huszty Márton a fajankó-Jankó szerepben ügyeskedett. A három apróság: Kellner Valér, Engel Gizella és Huszty Ibolyka arányosan kedvesek voltak. Ez az est volt a legsikerültebb úgy erkölcsileg, mint anyagilag.

Vasárnap, f. hó 11-én műkedvelők által Kósza Jutka népszínmű mutattatott be szép számú közönség előtt.

Hétfőn, f. hó 22-én »Két pisztoly, vagy Sobri Józsi lakodalma« énekes népszínmű került színre. Szeles, Török Margit, Csatai, Miskolczy minden törekvései daczára ez az előadás sehogsem sikerült. Közönség, ugy a hogy, de mégis volt.

Kedden, f. hó 23-án Dajka és A bálkirály volt műsoron. Erről az előadásról, legnagyobb sajnálatomra, nem írhatok semmit, mert — nem voltam jelen. Az »aszonygák«-ra meg nem alapítottam a bírálatot.

Szerdán, f. hó 24-én H. Fehér Erzs jutalomjátékául »A végrehajtó« másodsor adatott félig telt ház előtt. Ez estén tűnt ki, hogy mennyien hiányzanak a színházból azok, kik más években szorgalmas

pártolói szoktak lenni a színészetnek. A darab másodsor előadása mögötte maradt az elsőnek. Miskolczy nem játszott olyan kedvvel, mint rendesen. Mintha szórakozott lett volna. H. Fehér Erzs és Falussy most szebben alakítottak. Meg is tapsolták őket. H. Fehér Erzs szép csokrokat is kapott. Varga Anna is jó volt.

Csütörtökön, f. hó 25-én Felhó Klári volt kitűzve műsorra, de ezt — elmosta az eső.

Pénteken, szünet.

Szombaton, f. hó 27-én Veres Sándor felléptével Rip Wan Vinkle kerül színre, holnap pedig. A »Falurossza«.

Közönség köréből.

Kedves Szerkesztőtársam!

Engedj helyt becses lapodban annak, hogy a saját házámban a »Pannoniában« reám szórt rágalmakra refectáljak.

Ha magán ember volnék, soha sem vennék tollat kezembe azért, hogy hitvány hazugságok és rágalmak ellen ily uton védekezzem, de mint köztisztviselő, — bár tudom, hogy nincs ember e földön aki jogosan vádolhat, akár kötelességem megsértésével, akár valakinek megkárosításával — állásomnak tartozom azzal, hogy felszólalok.

A műut építésében semmi részem sincs, ezt nem védekezésből hozom fel, hanem azért, hogy Hegyi Antaltól, ki annak építését kisürgette és Söhlya Gyula jegyzőtársamtól ki azt megvalósította, valamint az építés felülvizsgálatára és átvételére kiküldött közgyűlési tagoktól e nagy mű, legtakarékossabb módon megvalósításának érdemét el ne vitassam.

A Piroska város létesítése büszkeségem, mert amint rossz roszt nemz, ugy a jó tettből csak jó származik, a Piroska város létesítése is 100 családnak jó, egészséges lakást és gyönyörű kertet, a telek tulajdonosnak jó árat, nekem fáradságom urán becsületes keresetet adott, daczára annak, hogy a stolát nem dupláztam, de leszállítottam, mert egy ház átíratásáért, 110 frt vételár bekebelezéséért, a szükséges bélyegekkel együtt nekem, szabályrendeletünk értelmében 9 frt 82 krhoz lett volna jogom, de csak 8 frtot kértem és kaptam, pedig az elvállalt munkán felül minden egyes részére 2 folyamodványt és két felebbezést ingyen készítettem, id. Pirooska István ur a telekkönyvek rendezéséért és parcellázásáért adott 70 frtot, amiből munkatársaimat ifj. Pirooska István és Söhlya Gyula urakat díjaztam és a mérnöki és bélyeg költségeket fedeztem.

A Csongrád Városi Takarékpénztár, mely több mint egy millió forinttal igyekszik a hitel igények kielégítésén, a kölcsönszerzőket nem díjazta, és nem is tartja nagy üzletnek, ha 100 félnek 110 frtjával 11000 frtot kölcsön adhat.

Egyik legnagyobb vívmánynak tartom hajóhidunk létesítését, minthogy azonban, ahhoz sincs közöm, mert az Réti Ferencz hajtotta, Hegyi Antal pártolta, annak létesítéséből erdő dicséret avagy gáncs engem jogosan nem érint.

Hogy lakást és boltot építették háztelkemen ezzel szintén nem sértem a közérdeket, mert se örökölt se szerzett vagyonomban egy ebül szerzett krajczár sincs, mert igényeim szerények, s így kiadásaim bevételeimet el nem érik, de azért a szegényeket magamtól el nem verem, sőt szórakozást is megengedtem magamnak, csakkogy én 40 frtból jártam meg az al-dunát, mire más 4000 frtot költött.

Holló Adolf.

Szerkesztői üzenet.

B. J. Budapest. A vers legközelebb jön. A labdajáték még nem folyik. Üdv!

Felelős szerkesztő: **Éder János.**

Társ-szerkesztők:

Sághy Mihály, Holló Adolf.

Kiadólaptulajdonos: **Weisz Márk.**

6736/899. sz.

Körözyény.

Folyó évi május hó 24-én Tóth János csongrádi lakos Margit nevű 7 éves kis leánya a Tisza vizébe fult és nyomtalanul eltűnt.

A hulla kinézése a következő: fekete hajú, fekete szemöldökű, barna arcú, korához képest kifejlődött leány, füleiben

kis ezüst karika függővel; — Ruházata: egy ing és egy egybevarrott szürke színű felső ruhából állott.

Felkéretnek a Tiszamenti hatóságok, hogy nevezett hullát kerestetni és feltalálása esetén alólírott hatóságot értesíteni sziveskedjék.

Csongrád, 1899. május hó 26.

Kovács s. k.
jegyző.

Forgó s. k.
bíró.

Hirdetések
FELVÉTEKNEK
lapunk kiadóhivatalában.

Első cs. és kir. osztrák-magyar hízárólag szab.

Homlokzat-festék-gyár
KRONSTEINER KÁROLY
Bécs, III., Hauptstrasse 120. sz. (saját házában)
Az aranyérmekkel kitüntetve.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kirt katonai intézőségek, vasutak, ipari-, bányá- és gyári tarsulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugyszintén gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója.

E homlokzat-festékek, melyek mészből feloldhatók, száraz állapotban, poralakban és 40 különböző mintában különként 16 krtól felfelé szállítanak és ami a festék szűrtisztaságát illeti, azonos az olajfestékekkel.

Mintakártya, ugyszintén használati utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldeték. 15-7

A Magyar Királyi

Államvasutak Gépgyárának Vezérügynöksége

BUDAPEST, Váci-körut 32. szám.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplőgarnitúráit ipari célokra alkalmas „Compound“ locomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit gőzkukoriczamorzsolót, Stibor-féle körfűrészeit, „Millenium“ kaszáló- és aratógépeit; továbbá Sack-féle ekéit, vetőgépeit, boronait és egyéb gazdasági gépeit.

Árjegyzék ingyen és bérmentve. 10-7

Képviselők: **Fischhof Testvérek Szeged.**

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ALDÁSSY ANTAL, BOROVSZKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZSIHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggéppel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal
50 történelmi térképpel, 8500 szövegoldallal.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténelmi mű jelenik meg magyar nyelven. Terveben, céljában, eszközjeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez.

Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykorú vagy korhű ábrázolások lesznek. Képes mellékletei, történelmi térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmásokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített történelmi muzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műremekekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értéket adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik.

Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltjének tanítója barátja, tanácsadója, minden ur háznak ékessége legyen.

A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda

Révai Testvérek
irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenkét kötetben

famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára

rendkívül díszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászontáblával

8 frt.

Minden négy hónapban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmiképp sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebocsáttatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadáshoz díszesbe-kötési táblák szállítanak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárunknál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával

a) kötetenkinti utánvétellel bérmentve,
b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

*

A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy alólírt kiadókhöz intézendők.

*

Tájékoztató képes prospektust

vagy **mutatványfüzetet**

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.